

UDENRIGSMINISTERIET

Besvarelse af § 20-spørgsmål nr. S 1871 til
udenrigsministeren stillet den 25. januar
2012 af Gitte Lillelund Bech (V).

Spørgsmål nr. S 1871 fra Gitte Lillelund Bech (V) til udenrigsministeren:

”Mener udenrigsministeren, at sanktioner tager civilbefolkningen som gidsler, og at vi også gør det i Vesten med de handlinger, vi foretager?”

Svar:

Jeg anser sanktioner for at være en meget vigtig del af FN's og EU's samlede virkemidler. Sanktioner bør anvendes som led i en integreret, bredt anlagt politisk tilgang, og i kombination med andre politiske virkemidler som politisk dialog og andre tiltag, herunder bl.a. støtte til civilsamfundet og civilbefolkningen.

Hovedparten af FN's og EU's sanktionsregimer har til formål at udøve pres mod et regime for at opnå forbedring af dets adfærd over for egne borgere, især på menneskerettighedsområdet. EU's sanktioner mod Burma er et godt eksempel på, hvorledes man gennem sanktioner kan medvirke til at understøtte en proces mod demokrati og national forsoning samt skabe fremskridt på menneskerettighedsområdet. Et andet eksempel er sanktionerne mod Iran, som er nødvendige for at presse landet til at efterleve det internationale ikke-spredningsregime vedrørende masseødelæggelsesvåben.

Både i regi af FN og EU lægges der afgørende vægt på, at sanktioner i videst mulig omfang målrettes, jf. begreberne ”targeted sanctions” eller ”smart sanctions”. Formålet er at opnå størst mulig indvirkning på de personer og enheder, som sanktionerne retter sig imod og samtidig i videst muligt omfang at begrænse humanitære og civile skadevirkninger eller utilsigtede konsekvenser for personer uden for målgruppen eller for nabolande. Det er derfor vigtigt, at det i konkrete situationer meget nøje overvejes, hvilke sanktioner der er bedst egnede til at opnå de ønskede resultater.

I forbindelse med de senest vedtagne stramninger af sanktioner over for Iran har regeringen netop lagt vægt på, at sanktioner tilrettelægges på en sådan måde, at de så effektivt som muligt sætter det iranske styre under pres for at fremme en forhandlingsløsning, samtidig med at de i videst muligt omfang undgår at ramme den iranske civilbefolkning. En vis negativ påvirkning af civilbefolkningen kan dog naturligvis ikke helt udelukkes.

I øvrigt har Danmark sammen med EU fastholdt en to-sporstilgang over for Iran, hvor sanktionspres kombineres med forhandlinger – og de seneste stramninger tager netop sigte på at skabe fremdrift i forhandlingssporet. Vi har – ligesom vore EU partnere – tillid til, at vi med de skærpede sanktioner vil lykkes med at få IAEA inspektionerne ind i Iran igen.